

PASTORALA LA NAȘTEREA DOMNULUI 2020

Dragostea și lumina Domnului Hristos
biruiesc slăbiciunea și neputința lumii văzute!



† MIHAIL

CU HARUL LUI DUMNEZEU
EPISCOP AL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE A
AUSTRALIEI ȘI NOII ZEELANDE

Preacucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din eparhia Noastră, har, pace, sănătate și întru toate bunăvoire, cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, iar de la Noi arhieresti și părintești binecuvântări.

„Căci Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui, și se cheamă numele Lui Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie” (Isaia 9, 5).

Iubiți frați și surori în Domnul Hristos,

Preamărim pe Domnul Dumnezeu pentru că ne-a învrednicit și anul acesta să ajungem la slăvitul praznic al Nașterii Domnului Iisus Hristos. Sărbătorim așadar Întruparea Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu care se naște „pentru noi și pentru mântuirea noastră”.

Prin Taina Întrupării se împlinește profeția rostită de marele proroc Isaia, care prevestește lumii cu opt sute de ani mai înainte, nașterea Pruncului „**biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie**”, pentru a-l scoate din întuneric pe omul căzut și prin împăcarea cu Dumnezeu Tatăl să ne deschidă tuturor calea cunoașterii, pentru a deveni „**fii ai luminii și fii ai zilei**” (1 Tes. 5,5).

Astăzi, Biserica sărbătorește Nașterea Domnului având mărturiile profeților mai înainte de a se naște Hristos, mărturii care au bucurat inima și sufletul oamenilor, aducându-le nădejdi mântuitoare până „*la plinirea vremii*”. Avem în Noul Testament și mărturiile puterilor cerești care au binevestit și au ilustrat chipul dumnezeirii lui Iisus Hristos. Dumnezeu fiind, S-a deșertat pe Sine, a luat chip de om și S-a născut în lume ca să se mântuiască lumea printr-Însul. S-a sălășluit în peștera săracă ca să dea pildă de smerenie prin care lumea luând aminte, să se mântuiască. Așa S-a făcut cunoscut lumii prin mărturia păstorilor, a magilor de la Răsărit dar și prin Steaua luminoasă care a călăuzit pe magi până la locul în care se afla Familia Sfântă.

Toate aceste mărturii ne descoperă dumnezeirea Pruncului Iisus care a fost slăvit de oastea sfinților îngeri în cântare îngerească: „**Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire**” (Lc. 2, 14).

Biserica prin intermediul Sfințelor Taine îl readuce pe om în împărăția lui Dumnezeu încă de la Botez. Astfel, Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu nu desparte materia de spirit și nu îndepărtează cerul de pământ, ci descoperă adevărul lui Dumnezeu în lume prin Fiul, care izbăvește neamul omenesc de întuneric și de amăgire.

Prin nașterea Sa, Hristos Domnul a risipit întunericul necunoaștinței și ne-a făcut părtași Împărăției Cerurilor. Sfântul Clement Alexandrinul vorbind despre efectele Tainei Botezului ne arată: „**Botezați, noi suntem luminați; iluminați, noi suntem adoptați; adoptați, noi suntem desăvârșiți; desăvârșiți, noi suntem imaterializați**” (Pedagogul I, 26,1), prin imortalizare „*înțelegându-se procesul de îndumnezeire a omului*”, iar aceasta în concepția Sfinților Părinți, este ultima „*etapă finală a unui lung proces de evoluție personală, progresivă*” sau un urcuș duhovnicesc progresiv (Nichifor Crainic, Curs de Teologie mistică, Deisis, p.188).

Chipul luminat al Domnului Iisus Hristos este prezentat în Noul Testament de către sfântul Sfântul Evanghelist Matei care redă glasul îngerului care i se arată Dreptului Iosif și îi zice: „**Iosife, Fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria (Mt. 1, 20)**, iar arhanghelul Gavriil i se arată Sfintei Fecioare Maria întâmpinându-o cu cuvinte înălțătoare și pline de putere: „**Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei!**” (Lc. 1, 28).

Întruparea și Nașterea lui Hristos sunt acte dumnezeiești care au contribuit la ridicarea dar și la căderea multora, așa cum prevestea bătrânul Simeon la ușile Templului din Ierusalim. S-au ridicat până la cer păzitorii poruncilor Domnului și a celor ce s-au pocăit de păcate, și au căzut din demnitatea de fii ai lui Dumnezeu, cei care calcă poruncile și nu se pocăiesc ci continuă să trăiască în păcate.

Frați creștini,

Văzându-L cu ochii credinței pe Pruncul Iisus născut în Peșteră, culcat în ieslea dobitoacelor, înfășat în scutece și încălzit de suflarea animalelor, să înțelegem dragostea fără de margini a lui Dumnezeu față de lume, pentru că ne spune Sfântul Evanghelist Ioan : „**Dumnezeu așa de mult a iubit lumea, încât pe Fiul Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică!**” (In. 3, 16).

Hristos Domnul S-a născut numai odată cu trupul în Betleemul Iudeei, dar în chip duhovnicesc se naște permanent în inimile noastre prin Tainele Bisericii. Ieslea în care s-a

culcat Hristos este înlocuită astăzi cu Sfintele Altare în care se săvârșește Sfânta Liturghie. Steaua care îi călăuzea pe magii de la răsărit este învățătura Sfintei Evanghelii care călăuzește lumea pe calea mântuirii; magii închipuiesc toate neamurile chemate să creadă în Iisus Hristos și să Îl mărturisească ca Om adevărat și Dumnezeu adevărat; Darurile magilor oferite Pruncului Iisus închipuiesc faptele cele bune pe care suntem chemați să le săvârșim; Păstorii oilor de la Betleem închipuiesc pe toți păstorii Bisericii Ortodoxe care slujesc și păstoresc pe credincioșii iubitori de Hristos.

Dacă vom crede că Dumnezeu Tatăl din dragoste nemărginită L-a trimis în lume pe Fiul Cel Unul-Născut ca să împace pe om cu Creatorul, și dacă vom iubi pe semenii noștri precum și El ne-a iubit pe noi, și dacă ne vom strădui să urmăm poruncile Lui cele mântuitoare, atunci Întruparea și Nașterea Fiului lui Dumnezeu vor fi spre ridicare și mântuirea sufletelor noastre.

În același timp, Dumnezeu arată calea cea bună pe care trebuie să o urmeze omul în viața sa pământească. Astfel, Hristos Domnul ne descoperă Împărăția Cerurilor dar ne arată și modul în care putem să o dobândim, trăind pe pământ, în armonie cu lumea și cu natura înconjurătoare. El ne învață să ne bucurăm de darurile primite de la Tatăl Ceresc dar în același timp, prin în-omenirea Sa aduce El Însuși bucurie prin vindecarea bolilor și a neputințelor omenesti. Adeseori, Domnul Hristos a adunat mulțimile ca să le descopere tainele cerești. Dar cu aceste ocazii a tămăduit pe cei bolnavi, a curățit pe cei leproși, a deschis ochii orbilor și urechile surzilor, a dăruit lumina cunoștinței celor neînvațați, a izgonit duhurile rele, eliberându-i pe cei demonizați, a înviat pe morți, a dat dezlegare de păcate. Când a fost necesar, a biciuit prin cuvântul Său dumnezeiesc, răutatea, neascultarea, nepăsarea, intriga, minciuna, clewetirea, dușmănia, nedreptatea și alte patimi care rup legătura dragostei și comuniunea dintre oameni. Prin exemplul vieții Lui, a învățaturii Sale, prin bunătate, răbdare și smerenie și în cele din urmă prin jefă Sa aducătoare de lumină și de har, a arătat oamenilor calea spre Împărăția lui Dumnezeu și mijloacele prin care se realizează comuniunea între oameni.

Iubiți credincioși și credincioase,

Anul 2020 pe care îl încheiem a fost un an al încercărilor pentru întreaga lume, care a fost și încă este în pericol datorită pandemiei Covid-19. Mulți oameni au murit, alții sunt în pericol de moarte iar unii sunt în spitale sub îngrijirea medicilor sau izolați în casele lor. Pericolul încă este ridicat și pentru cei sănătoși, fapt pentru care vă îndemnăm la solidaritate frățească și creștinească.

Mulți frați ai noștri sunt îndoliați și cu toții suntem întristați pentru că omenirea parcurge o perioadă grea. Sănătatea și viața oamenilor fiind în pericol, este necesar să ne rugăm mai mult și să îi ajutăm pe cei care se află în suferință. Totodată, să protejăm viața celor de lângă noi prin păstrarea și respectarea normelor de protecție și a îndrumărilor pe care le recomandă specialiștii și doctorii din spitale.

Sărbătoarea Nașterii Domnului este un prilej binecuvântat de a fi aproape de bătrâni și de persoanele izolate, de familiile descurajate și lipsite de ajutor și de toți frații noștri care au nevoie de o faptă creștinească și de un cuvânt de mângâiere. Iar faptele de milostenie și ajutorare să le facem cu dragoste, ca mărturie a iubirii față de Dumnezeu și față de semeni.

Biserica Ortodoxă Română a proclamat anul 2020 ca: **„Anul omagial al pastorației părinților și copiilor”** și **“Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români”**.

Scopul acestor teme a fost de a aprofunda educația creștină în familie dar și în societatea în care trăim, de a păstra învățătura creștină în familia noastră pentru ca prin educație creștină, trăită în comuniune, în rugăciune și în împlinirea poruncilor, familia să devină

temelia vieții sociale iar prin nașterea de prunci, familia să devină izvor de viață pentru neamul nostru românesc.

Văzând osteneala și lupta pe care a făcut-o Sfânta Familie – dreptul Iosif și Sfânta Fecioară Maria, pentru viața Pruncului Iisus, cunoscând provocările societății contemporane la adresa familiei creștine și a copilului, cu luare aminte și cu responsabilitate creștină să mărturisim sfințenia Tainei Nunții, cultivând comuniunea între părinți și copii precum și responsabilitatea părinților pentru creșterea copiilor. Pericolele sunt multe și ispitele se întâlnesc la tot pasul și pentru aceasta este necesar ca Biserica să se roage mereu și să atenționeze pe fiii Ei în legătură cu amenințările ce apar la adresa neamului omenesc.

Prin urmare Ea luptă pentru protejarea persoanei, pentru care Cuvântul S-a în-omenit pentru ca prin har să îl îndumnezeiască pe om. Biserica trăiește prin Hristos și în Hristos. Pe temelia jertfei Domnului Hristos s-a făcut eliberarea de întunericul păcatului, căci zice și Sfântul Apostol Pavel **"legea duhului vieții în Hristos Iisus m-a eliberat de legea păcatului și a morții" (Rom. 8,2)**. Prin libertatea aceasta ni s-a deschis calea spre iubirea creștină pe care să o dăm **"din inimă curată, din cuget bun și din credință nefățarnică" (1 Tim. 1,5)**.

Libertatea trăită ca iubire față de Dumnezeu și față de aproapele și **iubirea creștină** trăită ca libertate a vieții în Hristos, ne dă garanția mântuirii noastre. Biserica mărturisește pe Fiul lui Dumnezeu întrupat, mărturisește adevărul descoperit de El și lucrează neîncetat pentru a conduce, a învăța și a sfinți întreaga creație.

De asemenea, prin **comemorarea filantropilor ortodocși români**, Biserica Ortodoxă Română a dorit să păstreze amintirea celor care au susținut națiunea, poporul și Biserica, rugându-se pentru odihna sufletelor lor, și totodată, arătând lucrarea lor să îndemne pe contemporani la susținerea filantropiei creștine în zilele noastre.

Dreptmăritori creștini,

Să sărbătorim Nașterea Domnului arătând recunoștință față de dragostea și bunătatea lui Dumnezeu, revărsate asupra noastră cu prisosință.

Să înălțăm rugăciuni de mulțumire și să cerem ajutorul Domnului peste poporul nostru românesc, credincios, răbdător și încercat.

Anul Nou - 2021 - în care vom intra, să ne fie dăruit de Domnul pentru a ne întări în credință, în iertare, în iubire creștinească și în lucrarea duhovnicească bine-plăcută Lui.

Rog pe Domnul Dumnezeu să vă dăruiască cele ce vă sunt de folos în viață, să binecuvânteze osteneala fiecăruia pe care o faceți în familie și în Biserica slavei Sale prin rugăciune, prin cântare, prin răbdare, prin milostenie, prin mărturisire și prin preamărirea numelui Său.

Și închei cuvântul meu rugând pe Domnul Slavei să vă dăruiască mântuire veșnică și bucurie netrecătoare.

Cu prilejul sărbătorilor Nașterii Domnului, Anului Nou 2021 și Botezului lui Hristos, primiți din partea noastră urări de sănătate, alese bucurii duhovnicești și împlinirea bunelor dorințe.

La mulți și binecuvântați ani!

Al vostru către Domnul rugător,

† Episcopul Mihail

Al Românilor Ortodocși din Australia și Noua Zeelandă